

Pou de Santa Magdalena de Conangle

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Península de Salou, 08510.
Emplaçament Al bell mig de la península de Salou, a Sant Magdalena de Conangle.

Coordenades:

Latitud: 41.97156
Longitud: 2.32069
UTM Est (X): 443716
UTM Nord (Y): 4646842

Classificació

Número de fitxa 08116-155
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (POUM, DOGC 5163 de 1/7/2008)
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic, C/ Santa Maria, 1 - 08500 VIC

Fitxes associades:

[El pou de Santa Magdalena de Conangle](#)
[El Sant Crist de Santa Magdalena de Conangle](#)
[Santa Magdalena de Conangle](#)
[Claustre de Santa Magdalena de Conangle](#)
[Ara d'altar de Santa Magdalena de Conangle](#)
[Parets adjacents de Santa Magdalena de Conangle](#)

Descripció

Pou situat a l'exterior del temple, a l'espai delimitat entre les dues capelles laterals. El pou és de planta quadrada, bastit amb carreus de pedra ben desbastats i amb la part superior motllurada. Damunt del pou hi ha un cap de biga de fusta treballat sostingut per una mènsula de pedra, adossada a la capella lateral, que presenta una corriola de ferro utilitzada per pujar l'aigua.

Història

Encara que no es tenen referències directes al pou, la seva història va lligada amb Santa Magdalena de Conangle. El lloc de Conangle és esmenat per primera vegada vers el 980, l'origen del monestir és desconegut i no es té constància fins el 1231 quan la capella ja existia i era consagrada a Santa Maria. En un document de 1239 es fa referència a Santa Magdalena com un antic castell de defensa adquirit pels rectors de Sant Pere de Roda a una tal Arnald (ROVIRA 2005: 262). El 1304, Maria del mas el Bosc fa donació dels seus béns a la capella i signa un contracte per el qual hi estableix la seva vivenda junt amb altres dones devotes que hi volguessin conviure. S'hi aplegà una comunitat de 4 o 5 religioses que es varen acollir sota l'ordre de Sant Agustí. Vers l'any 1375 s'estén la propietat a través d'una compra a l'hereu del Bosc, es renova la capella i és probable que canviés l'advocació de Maria per la de Santa Magdalena. L'any següent, amb motiu de la consagració de l'altar, es reforma i s'amplia l'església. Va ser el 27 de maig quan el bisbe Francesc, titular de Cunaviense, amb llicència del bisbe de Vic, beneí l'església i el cementiri adjunt bastit per donar sepultura a les religioses. Vers l'any 1451 s'hi bastí una casa pels ermitans que el mateix any ja fou ocupada. Les monges s'havien traslladat al convent de les Magdalenes del carrer Canuda de Barcelona. Ja en el segle XX, la família Baurier arribà el 1927 a un acord amb el bisbat de Vic per la compra del sòl ocupat per Santa Magdalena. Tot i que l'ermita no va patir agressions remarcables a nivell estructural durant la Guerra Civil, sí que es cremà el Sant Crist de fusta l'any 1936, del que només es conserven els claus. Vers el 1955 fou restaurada, es va enjardinar el voltant i s'arranjaren els camins d'accés. El 1960 s'hi adossà el claustre del convent dels Carmelitans Descalços de Sant Josep de Vic. Avui en dia encara es celebren diferents s'hi celebren cerimònies religioses, sobretot casaments.

Bibliografia

H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2008): "Catàleg de béns d'interès històric, arquitectònic i paisatgístic". POUM de Les Masies de Roda de 30 de abril de 2008, Vic. ROVIRA I MONTELLS, J.M. (2005). "Les Masies de Roda. Història del nostre poble", Ajuntament de Les Masies de Roda, Les Masies de Roda.

